

HØVIK KIRKE

Høvik Kirke 125 år

1898–2023

ET JUBILEUMSHEFTE

HØVIK MENIGHET

Postboks 484, 1302 Sandvika
Sandviksveien 11, 1363 Høvik
Telefon 67 500 500 (Kirketorget - felles servicekontor for menighetene)
Beredskapstelefon: 67 500 570

Menighetens kontonummer.: 8380.08.71878
Org.nr.: 976986342
E-post: post.hovik@kirken.no

HØVIK UNGDOMSSENTER
Som menighetskontoret
Jacob Dahle
47145202
jd463@kirken.no

HØVIK MENIGHETSRÅD:
Inger Lise Lerø, leder
ingerliselero@hotmail.com
Tlf 92 40 11 26

REDAKSJON
Steinar Lindvig
Magne Lerø

FORSIDEFOTO: Christian Holberg Heggen
DESIGN: Øyvind Lerø

HØVIK KIRKE ER 125 ÅR

Høvik kirke, selv om uteområdene har og vil gjennomgå store endringer, har alltid vært et blikkfang der den ligger på haugen og med tårn og spir som strekker seg mot himmelen. Den virker kanskje stor og mektig der den ligger og troner over E18 og Høvik sentrum. Mange som kommer inn, blir derfor overrasket over hvor liten og intim den er. Noen har kanskje irritert seg over både flombelysning og klokkeklang tidlig en søndag formiddag. Men de aller fleste er glade i kirken sin – og den er vår – alle vi som bor her i Høvik sokn.

Før var kirken forbundet med makt og myndighet. Noen få ønsker seg kanskje tilbake til den tiden. Men de fleste av oss er fornøyd med at kirken ikke lenger kan kreve – bare by på seg selv og ønske velkommen inn til den som vil.

Kirken forkynner med hele seg – glassmaleriene som forteller bibelhistoriene, døpefonten som vitner om nåden, alterringen som innbyr til fellesskap. Og orgelet som kan fylle kirken med vakker musikk.

Kirkene står tomme hører vi noen ganger. Det er ikke sant – ikke Høvik i alle fall. Her er det gudstjenester, konserter, korøvelser, vigslar og begravelser. Den har til og med overnattingsgjester en gang i året: «Lys våken» for 11-12 åringer. Den er et godt sted å være både i glede og sorg. Vi skulle ønske at kirken kunne være åpen oftere – så folk bare kunne stikke innom – når man trengte en stille stund, tenne et lys, fornemme rommet og nyte all den kunsten som er i kirken. Vi skal prøve på det – å holde kirken mer åpen. Velkommen innom – når du har lyst og anledning. Det er din kirke.

*Inger Lise Lerø
Leder av menighetsrådet*

KIRKEN SOM ENDTE VED ALLFARVEI

AV PER TANGGAARD OG STEINAR LINDVIG

JIL SKIFTENDE TIDER har Høvik kirke ligget «oppe på høyden», sett utover bygden og fulgt med folk i sorg og glede, i krig og fred. Tusener har kommet hit for å bli døpt, konfirmert eller viet, og søndag etter søndag i 125 år har evangeliet blitt forkynt og nattverden utdelt.

Høvik kirke går under betegnelsen «kirken ved allfarvei», men den var ikke det da kirken ble bygd. Da lå den langt ute på landet, oppe på en høyde omgitt av vakre graner.

Da kirken ble vigslet i 1898, var det ikke vei der E-18 ligger nå. Jernbane var det heller ikke. Mye av godstransporten gikk på fjorden, med Lysaker og Sandvika som knutepunkter.

Sandvika var den gang ikke mer enn en liten husklynge langs veien som ble bygget som forbindelse mellom Oslo og sølvgruvene i Kongsberg, den som nå heter Gamle Drammensvei. Ved innkjøringen til Sandvika østfra finner vi fremdeles Malmskri-

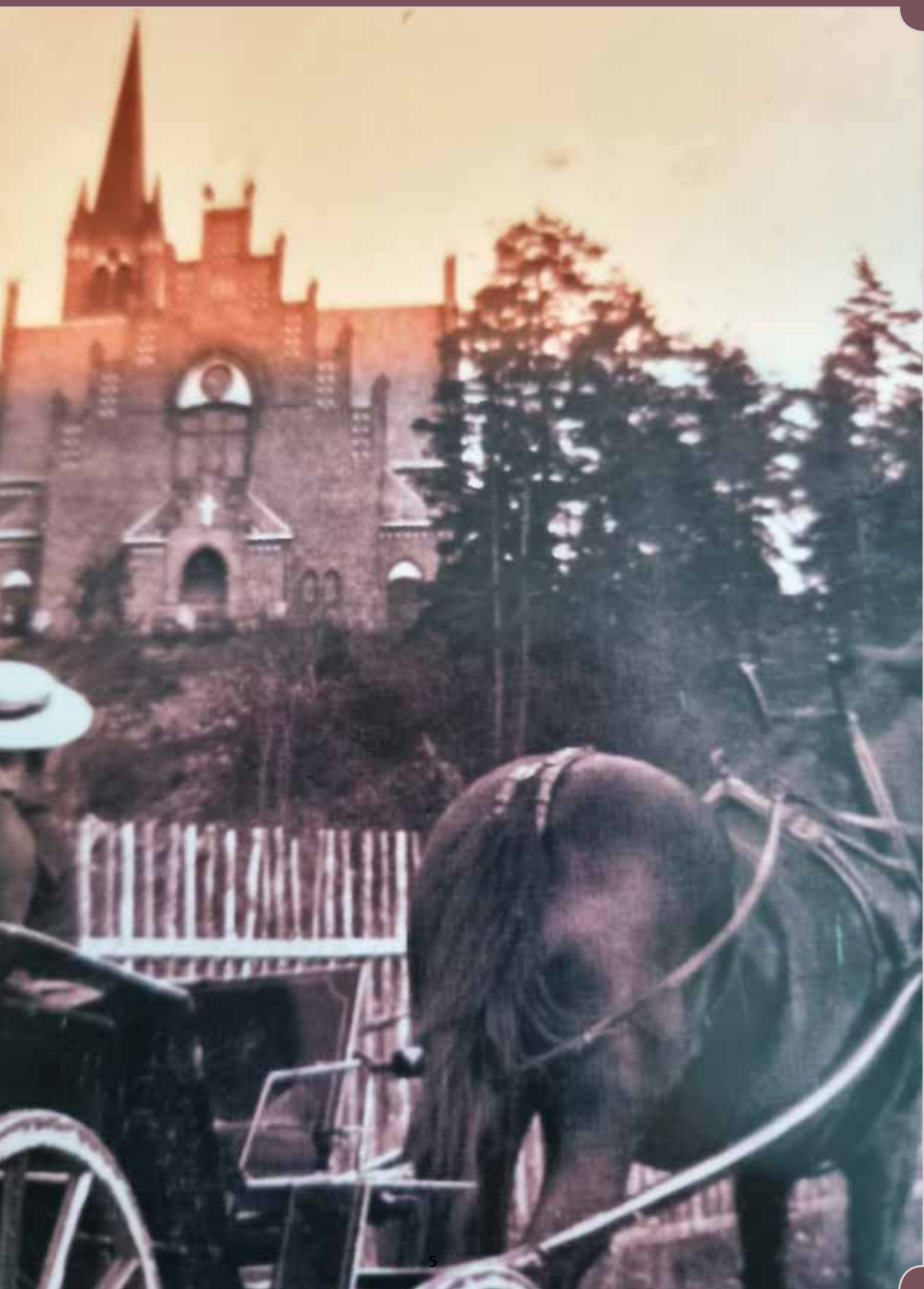
vergården, Gjestgiveriet blant annet. Veien gjør en sving der gågaten gikk for bare noen måneder siden til Johan Sverdrups plass. Derfra svinger den vestover.

Sentrum var Bærum verk

Caspar Donato Brambani hadde slått seg ned i Sandvika. Han etablerte Sandviken vel, gatebelysning og vannforsyning fra Ståvivannet. Sentrum i bygda var Bærums verk med mye folk og arbeidsplasser. Malmen kom i båt til Sandvika hvor Malmskriveren sto for velkomsten.

Det var to kirker i området, Haslum og Tanum middelalderkirker. Så kommer 1800-tallet og Bærum vokser.

Helt frem till. januar 1894 var Asker og Bærum et felles prestegjeld med en sokneprest. Asker var hovedsoknet, Vestre og Østre Bærum annekser. I hvert av disse lå de gamle ærverdige kirkene: Tanum og Haslum.

I 1855 bodde det 2.827 mennesker i Vestre Bærum og 1.568 i Østre. I løpet av de neste 30 årene ble folketallet i Østre Bærum mer enn fordoblet som følge av den økende industrialiseringen. Foruten de tradisjonsrike jernverk på Fossum og nederst i Lommedalen, ble det flere arbeidsplasser ved Sandvigens Kalkbrænderi, Høvik Glasværk, Granfos Brug og Snarøens Høvleri.

Tanum og Haslum

De to middelalderkirkene på Tanum og Haslum ble liggende utenfor de nye ferdselsårene. De ble snart altfor små til å romme alle som ønsket å komme til kirke. Særlig på høytidsdagene var trengselen av kirkesøkende stor.

I 1880 sa grosserer Fr. Plathe at han kunne avstå en tomt til kirke dersom det ikke ble anlagt kirkegård på hans eiendom. Dette skapte problemer.

Plahte frafalt seinere sin betingelse, men det viste seg imidlertid vanskelig å planere og drenere kirkegård i området. Saken stod i stampe i ca. 10 år, inntil soknestyret i 1891 tok opp arbeidet for å få ny kirke.

Kirken er bygget som korskirke i engelsk/gotisk stil med spisse buer. Den var den eneste av sitt slag i Norge. Taket ble skifertekket og tårnet kledd med kobberplater. Det øverste spiret ble forsynt med en vindfløy der årstallet 1897 var utstanset. Det lyktes imidlertid ikke å fullføre bygget før i 1898.

700 plasser

Kirken fikk plass til 700 mennesker. Alter, alterring, prekestol og døpefont er utformet i eik. Orgelet med 11 stemmer var plassert over prestesakristiet. Veggene var malt med en lysegul farge, taket i gul trefarge, bjel-

Teglsteinen til kirken ble laget på Slemmestad og transportert med hest og vogn opp Blakstadmarka til Asker kirke og ned Valstadbakkene og Drammensveien til Høvik. Mellom Slemmestad og Asker var det 17 forskjellige grunneiere og alle hadde beiterett. Det vil si at det ble 17 grunder å åpne for hver tur.

HISTORISKE FOTO: © SLEMMESTAD BIBLIOTEK/CEMENTMUSEUM/GEOLOGISENTER

ker og galleribalustre var lysegrønne med enkelte røde striper. Veggene hadde brystpanel som var eiketre-malt. De tre galleriene ble båret av kraftige granittsøylar.

De to kirkeklokkene ble støpt hos firmaet Grosse i Dresden. Den største har innskriften: «Kommer; thi alle ting ere nu beredt». På den minste står det: «Gud være tak, som giver os seier ved Jesum Christum».

Den høytidelige innvielsen fant sted 31. mars 1898 av biskop Bang og ble behørig omtalt i hovedstadens aviser. Kirken kostet nesten 90 000 kroner.

Misnøye i Haslum

En del menighetsmedlemmer var imidlertid ikke glade for at den gamle og ærverdige Haslum kirke skulle bli redusert til kapellkirke. Det ville bety at det ikke ville bli holdt gudstjeneste der på de store høytidsdagene. Da skulle det holdes høymesse i den nye hovedkirken på Høvik.

276 menighetslemmer i Østre Bæ-

rum sendte brev og ba om at de to kirke-
nene måtte likestilles. Det ble de ikke,
men det endte med at Høvik måtte gi
fra seg gudstjenesten nyttårsdag til
Haslum.

I 1912 ble det opprettet en kalls-
kapellanstilling og dermed fikk Has-
lum gudstjenester på alle de store
høytidsdagene.

Kirken på Høvik har i daglig tale
alltid hett Høvik kirke. Ikke mange
har visst at det offisielle navnet var
«Østre Bærum Kirke», og var det helt
frem til Høvik ble utskilt som eget
prestegjeld i 1953.

Justert togrute

En ting som tidlig opptok sinnene og
var årsak til flere innlegg i den nystar-
tede Asker og Bærum Budstikke, var
spørsmålet om passende transport-
muligheter til og fra kirken. Etter
gjentatte henvendelser til ledelsen
for Vestbanen, lyktes det i 1900 å få
fastsatt brukbare togruter mellom
Lysaker og Sandvika, slik at kirke-
gjengerne kunne ta toget til Høvik før
kirketid og tilbake til sine respektive
hemsteder etter gudstjenesten.

Behovet for økt geistlig betjening,
flere kirkebygg og deling av Østre
Bærum prestegjeld meldte seg med
økende styrke og var særlig fremme i
1948, da kirken var 50 år. Menigheten
var en av de største i landet.

Ved en deling av Østre Bærum
ville en likevel få to forholdvis store

prestegjeld, Høvik prestegjeld ville få ca 13.000 og Haslum ca 14.000 innbyggere. Delingen skjedde i 1953.

Etter hvert ble det også lagt paner om å bygge kirker på Jar, Snarøya/Lysaker og Østerås.

Restaureringer av kirken

Høvik kirke har gjennomgått mange restaureringer og omfattende oppussinger. I 1915 ble det innlagt elektrisk lys. I 1920-årene ble nytt orgel anbrakt på kirkens vestre galleri. Samtidig ble kirkens interiør malt med til dels nye farger. Glassmalerier til vinduene i skipet kom i 20-årene.

I 1934 ble de gamle lysekronene byttet, og i 1944 ble det installert elektrisk varmeanlegg. Til 50-årsjubileet i 1948 ble hovedinngangen ombygd, og det ble anskaffet nye dører.

Mange private personer og foreninger, ikke minst menighetens kirkeringer, har gitt gaver til kir-

ken, særlig liturgisk utstyr. Den første kirkeringen ble startet i 1941 og sørget i den første tiden for blomster til kirken.

I 1959 ble kirken malt innvendig. Den fikk flombelysning utvendig og varmeanlegget ble grundig modernisert. I 1960 fikk kirken høreapparater/teleslynge og i 1961 forærte Høvik kirkering nytt prekestolklede og nye veggglamper.

I 1968 gjennomgikk kirken en grundig generaloppussing. Da ble gudstjenestene holdt i Høvik indremisjons nye lokaler i Gamle Drammensvei.

Nytt alter

Alterpartiet ble endret, altertavlen ble byttet ut med et enkelt kors, alterringen ble erstattet med rektangulær alterring. Prekestolen ble flyttet til nordsiden med inngang fra prestesakristiet. Kirkebenkene ble sandblåst og trukket med stoff.

Nye lysekroner i messing ble installert, orgelet ble restaurert, sakristiene pusset opp og arbeidsrom for kirketjener ble innredet i tårnet.

I 1971 ble de 6 korstolene omstoppet og trukket i rygg og sete med gyl-denlær. Arbeidet ble utført av Anna Grøndahl. I 1974 ble elektrisk klok-keringing installert i kirken, slik at klokkeren slapp å måtte gå de 76 trap-petrinnene opp i tårnet hver gang det skulle ringes med klokkene.

I 1986 ble det innkjøpt nytt orgel, ny belysning, høyttaleranlegg med teleslynge og nytt alterbord. Alter-partiet ble endret og kirkebenkene pusset opp, samtidig som kirken ble pusset opp og malt både innvendig og utvendig.

En del kirkebenker er tatt bort slik at kirken i dag har 550 sitteplasser.

I 1997 fikk kirken en julekrybbe laget av Anne Bjørg Nordbø og Sigrid Holme med flere.

Det første orgelet

Det første orgelet, som ble bygget av Olsen og Jørgensen fra Aug. Nilsens eftf. i Oslo hadde 11 stemmer og var mekanisk. I 1920 fikk kirken et nytt orgel med 27 stemmer, to manualer og pneumatisk traktur. Det kostet kr. 50.000.

I 1967-68 ble dette orgelet restaurert og noe utvidet. Orgelet fikk 30 stemmer, tre-manualer og elektro-pneumatisk traktur. Det var satt

sammen av omtrent 1800 orgelpiper.

Selv om dette orgelet fikk mye skryt da det ble tatt i bruk, viste det seg snart at det hadde så mange feil og mangler, at det ville være ufor-svarlig å bruke store beløp på å repa-rere det.

Nytt orgel til en verdi av vel 1.3 mill. ble installert i 1987-88 og ble tatt i bruk mars 1988. Orgelbygger var Bruno Christensen & Sønner i Dan-mark. Orgelet, som har en romantisk profil, har 26 stemmer og er anlagt med to manualer og pedal og har 1858 piper. Organisten skrev i sin rapport i 1988 at «Orgelet er utvilsomt et av Oslo-regionens beste».

Åpen kirke

I den første tiden frem til 1912 var det vanligvis gudstjenester annenhver søndag i Høvik og Haslum. Etter den tid har det vært gudstjenester hver søn- og helligdag i begge kirkene.

Menigheten har flere ganger for-søkt å åpne «kirken ved allfarvei» utenom gudstjenestetid. I 1965 be-stemte menighetsrådet å holde kir-ken åpen hver dag mellom klokken 10 og 15. Det ga liten oppslutning. Slike ordninger fungerer tydeligvis ikke som de gjør mange steder i Europa.

Kirkevertordningen ble innført i 1969. Etter gudstjenesten har menig-heten i lang tid arrangert kirkekaffe, som ulike grupper og foreninger har ansvar for.

Flere gudstjenester

Antall gudstjenester økte betraktelig etter krigen og frem til slutten på 70-tallet. Mens en på slutten av 50-tallet hadde rundt 130 gudstjenester i året, hadde en i begynnelsen av 70-årene ca. 250 gudstjenester. Siden 1984 har antall gudstjenester ligget på ca. 120. Tallet er redusert fordi gudstjenestene i Snarøya ikke er medregnet.

Høyest var gjennomsnittlig gudstjenestedeltakelsen på søn- og helldager i 1990 med 191 personer. Siden har det sunket litt. Pandemien førte til at gudstjenestetallet gikk ned. I 2022 ble det avholdt 90 gudstjenester i Høvik kirke der det i gjennomsnitt var 96 til stede, samlet 8627 deltagere.

Foruten høymessene har kirken vært preget av et rikt spekter av gudstjenesteformer, familie- og ungdomsgudstjenester, musikkandakter, konserter, temagudstjenester osv.

Dåp

I de første 20 årene ble det i gjennomsnitt døpt 150 barn hvert år. Rundt 1915 økte tallet og frem til krigen var det ca. 250 dåp per år. Etter delingen i 1953 hadde Høvik i 1963 hele 314 dåp. Det ble altså døpt 6 hver søndag

i gjennomsnitt. Siden har dåpsantallet sunket. På 80-tallet lå det på rundt 100, ved årtusenskiftet på rundt 170. I dag er det rundt 80 som døpes i kirken hvert år.

Konfirmasjon

Den første konfirmasjon ble holdt i Høvik kirke 2. okt. 1898. Da var det 35 gutter og 31 piker som ble konfirmert. 25 år senere ble 267 unge konfirmert, 109 om våren og 158 om høsten. Konfirmanntallet har sunket sakte med sikkerhet. For tiden er det rundt hundre konfirmanter i Høvik hvert år.

Gravferd

I 1900 var det 58 gravferder og i 1920 75. På 70- og 80-tallet rundt årtusenskiftet lå tallet på rundt 150 I dag er det rundt 100 gravferder i kirken.

De fleste gravferdsseremonier foregår i krematoriet på Haslum, men hvert år er det også en del som ønsker å ha gravferden fra Høvik kirke.

Menighetshus

Tanken om å bygge menighetshus var fremme allerede da kirken ble bygget. På slutten av 50 tallet ble det startet pengeinnsamling. I 1961 ble arkitekt H. Hille bedt om å komme med et forslag til menighetshus. Dette ble

Til 100-årsjubileet laget 4 A ved Høvik skole denne tegningen. Tittelen
«Dona nobis Pacem» betyr «Gi oss fred».

ikke godtatt av kommunen. Flere andre forslag ble forkastet. Det endelige utkastet ble vedtatt av formannskapet 18. mai 1971. Det var et bygg i 3 etasjer kostnadsberegnet til vel 3 millioner kroner.

Menighetshuset ble åpnet og innviet av biskop Birkeli 9. april 1972. Menighetshuset har etter hvert blitt pusset opp. Blant annet ble det i 1988 innkjøpt nye bord og stoler, og i 1995 ble det installert nytt kjøkken.

Prestekontoret var lenge i Prestegårdsveien. Deretter ble kontoret lagt til Sandviksveien 17, til den gamle boligen til residerende kapellan. Her kom også menighetskontoret inn. Etter hvert ble det for lite, og man fikk i 1992 flyttet hit noen brakker ved kiken som midlertidig løsning. Fra januar 1996 var kontorene i O.H. Bangs vei.

Skirva fjellkirke

Arbeidet med å få et leir- og fritidssted for menigheten startet i 1970-årene. Sokneprest Sverre Magelssen, som hadde tjenestegjort på Rjukan, hadde kontakt med Tinn menighet, og lanserte ideen for menigheten i 1973. Stedet ligger ca. 17 mil fra Oslo.

Rektor Haukaas ved Oslo lærerskole hadde gitt en tomt på 5 mål for å reise en fjellkirke i Skirvadalen. I juni 1975 ble arbeidet påbegynt og fjellkirken ble vigslet 25. juli 1976. Her ble det

nedlagt betydelig dugnadsinnsats, slik at de direkte utgiftene til kirken bare kom på kr.680.000, mens den ble verdsatt til over 2 millioner kroner.

Høvik menighet disponerte leirstedet halve året. De første konfirmantinternatene kom i stand i 1976.

Opp igjennom årene har flere tusen fra Høvik vært på Skirva. Etter hvert ble behovet for et eget leirsted mindre. Høvik menighet er ikke lenger medeier av Skirva.

Vilnius

Siden 1990 har menigheten hatt en søstermenighet i Vilnius i Litauen. Den lutherske menigheten er liten, men Høvik har hjulpet til med å gjenreise kirken og samlet inn penger til innkjøp av kirkeklokke. Representanter fra menighetene har vært på besøk hos hverandre flere ganger.

Ny generaloppussing

I årsmeldingen fra 2007 kan vi lese: Det er 20 år siden siste generaloppussing, og da var det vår tur til igjen å få noe gjort. Taklekkasjer ble tettet i løpet av våren, og innvendig i menighetshuset ble det gjort en god jobb med ganger og toaletter blant annet. I høst har man pusset opp dåpssakristiet og prestesakristiet. Menighetsrådet bevilget penger til kjøp av nytt inventar til disse. Innvendig

i kirken vil det bli stor renovering fra januar, hvor vi må stenge kirken for 3 måneder. Det er lovet at kirken skal være klar for gudstjenester igjen til påsken 2007. I mellomtiden vil vi ha gudstjenestene i menighetshuset, pluss at det vil være felles gudstjeneste med Lysaker/Snarøya en gang i måneden. Da vil man få anledning til å besøke vår andre kirke i regionen Søndre Bærum, noe vi håper mange benytter seg av!»

I forbindelse med "Planprogram for E-18 Lysaker-Slependen" i 2010 ga menighetsrådet en uttalelse til kommunen. Den nye reguleringsplanen omhandlet ny Høvik stasjon og ny avkjøring fra E18. Målet med uttalelsen var å oppnå en best mulig løsning både for brukere av kirken og dens nærmiljø. Det skulle ta tid før dette arbeidet kom i gang.

I 2010 var menighetsrådet opp-tatt av å få orden på det manglende trapperekkverket opp kirketrappen. Rekkverket ble endelig godkjent av Riksantikvaren og satt opp. «Vi har fått mange positive tilbakemeldinger i ettertid» het det i årsrapporten.

I 2011 er det menighetshuset som får et løft. Foajeen ordnes og 70 stoler samt scenebelysning kommer på plass.

Menighetshuset oppgraderes

I 2017 oppgraderes menighetshuset. Det kommer nytt møblement til de to små menighetssalene som skulle

«fremheve menighetshusets fantastisk flotte arkitektur». Møbler med norsk design og fra norsk produsert ble valgt og ble installert sist i august, like før konfirmasjonene.

Samme år fikk også kirken nytt lydanlegg. «Resultatet har blitt virkelig bra. Vi er svært fornøyde både innen generelt gudstjenestearbeid, ungdoms-, musikk- og konsertarbeid», heter det i årsmeldingen.

Tomten kirken ble bygget på var kledd med granskog. Årene har gått og tomten trengte stell. «Kirkehau-gen» rundt kirken hadde ikke vært vedlikeholdt på mange år. I samarbeid med Bibliotekets Venner og Velforeninger i Høvik ble det tatt kontakt med kommunen med spørsmål om å sette området utenfor kirken i bedre stand. Kommunen var positive og satte i gang.

Møterom og kontorer i menighetshuset ble også endret for å gi tilfredsstillende arbeidsforhold for ansatte i Høvik menighet.

Av andre hendelser i løpet av de siste 25 årene er at menighetskontorene i den gamle presteboligen i Sandviksveien er revet. Der er det nå lademuligheter biler som går med gass.

Historien de første hundre årene baserer seg på en artikkel Per Tanggaard skrev til jubileumsskriftet som ble gitt ut til hundreårsjubileet i 1998. Steinar Lindvig har videreført den fram til i dag.

HVORFOR JEG ELSKER BACH?

AV THRØSTUR EIRIKSSON

«Jeg elsker skillingsboller» sa mitt bergenske barnebarn til meg. Jeg prøvde å rette på ham og si at det holdt å si at han likte dem veldig godt, for hos meg sitter det langt inne å si at jeg elsker noe annet enn mennesker og da dem som står meg nærmest. Men så mye som Bach og hans musikk har betydd for meg gjennom et langt musikerliv, så kan jeg likevel strekke meg til å si at jeg elsker Bach. Hans musikk blir jeg aldri ferdig med. «Han skulle ikke hete Bach (som betyr bekk). Han skulle hete Havet!», sa Beethoven om Bach.

I musikkhistorieundervisningen lærte vi at Bach raskt ble glemt etter sin død, men gjenoppdaget av Mendelssohn gjennom hans legendariske oppførelse av Matteuspasjonen i 1829. Sannheten er at Bach ble aldri glemt, selv om stilretningen han representerte – barokken – gikk av moten. Vi må huske at i tidligere tider så spilte man stort sett kun sin egen tids musikk. Kanskje var det noe av fortjenesten til Mendelssohn og hans

samtid at man så verdien av tidligere tiders musikk.

Selv Bachs sønner betraktet faren og hans musikk som gammeldags (en holdning til foreldre vi gjenkjenner hos dagens unge). De kalte ham spøkefullt for «den gamle parykk». Likevel var de sterkt influert av den musikkundervisning han gav dem. Etter andre verdenskrig tok de sovjetiske styrker store deler av arkivet til «Berliner Singakademie» med seg som et krigsbytte og plasserte i Kyiv i Ukraina. Først etter den kalde krigens slutt ble materialet tilgjengelig for forskere. Der fant de en del ukjente verker fra barokken. Riktignok ingen av Bach, men likevel noen ark med hans og sønnenes noteskrift. Det er tydelig at de prøvde å sette hverandre fast med kontrapunktiske øvelser gjennom vanskelige musikalske temaer. Ikke ulikt der vi i dag spiller WordFeud eller løser kryssord.

Musikalsk skolering etter Bachs metoder og musikk har også nådd til oss her på berget. Gjennom

musikerslekten Lindeman har vi en direkte forbindelse med Bachtradisjonen. Ole Andreas Lindeman studerte med Israel Gottlieb Wernicke i København. Han var igjen elev av J.P. Kirnberger som i sin tid var elev av J.S. Bach. Det er verdt å minne om at Musikkhøgskolen, som i år fyller 50 år, hviler på skuldrene til organist-skolen som ble opprettet i Christiania i 1883 av Ludvig Mathias Lindeman (sønn av O.A. Lindeman) og hans sønn, Peter. Vi kan også minne om at L.M. Lindemans barnebarn, Ludvig Andreas Angell Lindeman var organist i Høvik kirke i nesten 40 år (1936-1973). Lindemanslekten tok vare på forbindelsen med Bach og brukte hans musikk aktivt i sin undervisning.

Hvorfor synes jeg så at Johann Sebastian Bach er en av de største komponistene som har levd? Det er ikke lett å svare på med få ord. Bach og pipeorgelet hører naturlig sammen. Er man organist, så spiller man Bach. Så enkelt er det. Da jeg som 16-åring hadde min første orgeltime, var stykker av Bach noe av det første jeg spilte. Det ga den første fascinasjonen, og den ble forsterket da jeg startet mine kirkemusikkstudier på Norges musikkhøgskole i 1979. Et verk av Bach var påkrevd ved opptaksprøven og helt naturlig på avslutningseksamen.

Da jeg kom som kantor til Høvik kirke i 1990 ble jeg samtidig dirigent

for Bærum Bachkor, som var blitt stiftet fire år tidligere. Det ga forpliktelse til å arbeide spesielt med Bachs musikk.

Bachs musikk er mangfoldig og variert. Det har naturlig sammenheng med hans virke som musiker, kapellmester og organist på forskjellige steder i Tyskland. Men mest kjent er hans musikk fra tiden i Leipzig, der han var Thomaskantor fra 1723 og til han døde i 1750.

Musikken til Bach er leken, majestetisk, inderlig, intellektuell og så kan den svinge noe så vanvittig. Viktige stikkord om hans stil er kontrapunkt og polyfoni. Ordet kontrapunkt kommer av det latinske uttrykket «punctus contra punctum», som kan oversettes med «note mot note». Det beskriver hvordan en motstemme forholder seg til et tema, der den enten tar opp i seg hovedtemaet eller danner en kontrast.

De mest kjente kontrapunktiske former er kanon og fuge, begge flittig brukt av Bach. Men han brukte også mange andre kontrapunktiske teknikker, der temaer spilles baklengs, i omvending eller speilet rundt en lodrett akse (krebs). Den kontrapunktiske teknikken er sentral i polyfon musikk, det vil si flerstemmighet der stemmene er selvstendige og harmoniene oppstår som følge av samspillet mellom dem. Musikken er som sagt hovedsakelig horisontal og lineær.

Thrøstur Eiriksson har vært kantor i Høvik siden 1990 og er leder for Høvik Bachkor

Dette kan høres tørt og intellektuelt ut. Tørt? Nei! Intellektuelt? Ja! Det er stadig like fascinerende å se hvordan Bach kan arbeide med komplekse teknikker og få musikken til å fungere; til å klinge vakkert.

FOR MEG SOM kirkemusiker er det den tekstnære musikken jeg har jobbet mest med og som fascinerer mest. Da Bærum Bachkor fremførte Händels Messias for en del år siden, hadde vi en engelsk konsertmester som på en prøve sa til musikerne «play det words». Det er det Bach gjør i sin musikk. Han gir oss teksten i musikk; forklart, tolket, understreket og opplevd. Og siden jeg nevner Händel, som jeg setter stor pris på, så lodder han etter mitt syn ikke så dypt som Bach. Musikkritikeren Erling Sandmo beskriver forskjellen mellom disse to komponistene godt når han sier at han savner motstand hos Händel, mens det hos Bach ofte oppleves at alt står på spill.

Bachs tekstnære musikk møter vi først og fremst i de koralrelaterte orgelkomposisjonene og vokalmusikken. På Bachs tid hadde reformasjonskoralene mistet mye av sin opprinnelige spenstige rytme og friskhet. Etter tidens idealer skulle salmene synges langsomt og høytidelig. Men Bach gir dem rytmisk liv i motstemmer og akkompagnement, som får frem følelsen av liv og frem-

drift. Han bruker kjente virkemidler fra barokken for å få frem tekstens innhold. Noe oppfatter man umiddelbart, der han spiller på velkjente assosiasjoner der virkemidler som dissonanser, dristig harmonikk og rytmisk tyngde får frem sorg og smerte, mens lyse harmonier, fanfareaktige bevegelser og høye tempi får frem glede og jubel.

Noen ganger er virkemidlene skjult i musikken og ikke åpenbare for alle. Som eksempel kan nevnes Bachs fascinasjon av tallsymbolikk. I orgelkoralen «Das alte Jahr vergangen ist» deler han stykket inn i 12 takter og det inneholder 365 noter. En nøye planlagt arkitektur, som gir en ekstra mening når man kjenner til det. Han bruker også bestemte motiver som fallende gjentatte bevegelser, som uttrykker sukk og smerte, og korsmotiver som uttrykker lidelse og død. Her

kan vi med rette snakke om retoriske, musikalske figurer.

Vokalmusikken står i en særstilling i min bevissthet. De siste drøye 30 år har jeg med Bærum Bachkor fått fremført flere av Bachs store verker. Deriblant Juleoratoriet, Johannespassjonen, Magnificat, Messe i h-moll, samtlige motetter og en rekke kantater. Her kunne jeg ha nevnt hundrevis av eksempler på hvordan Bach uttrykker ordene gjennom musikk. La meg nevne noen få.

I juleoratoriet møter vi englene julenatt gjennom hyrdemusikken som innleder den andre kantaten, og som senere flettes inn i koralen «Wir singen dir in deinem Heer» og vi merker hvordan himmel og jord møtes. I Magnificat synger Maria i sin lovsang om at hun skal prises salig av alle slekter «omnes generationes». Her legger Bach på stemme for stemme i stigen-

de bevegelse for å uttrykkes hvordan de forskjellige generasjoner legger sin stemme til. Og – en av mine favoritter – et kort enkelt resitativ fra kantate 61, som er en adventskantate bygget på salmen «Folkefrelsar til oss kom». Resitativet inneholder en tekst fra Åpenbaringsboken; «Se jeg står for døren og banker». Her lar Bach strykerne spille pizzicato, det vil si at de plukker strengene i stedet for å benytte buen. Det, sammen med bassolistens tunge melodiske bevegelse, viser tekstinholdet tydelig.

Dikteren Welhaven skriver i «Digters Aand» at et dikt skal røpe det uutsigelige. Slik er det i enda sterkere grad med musikken. Gang på gang opplever jeg at der ordene ikke lenger strekker til, så overtar musikken og gir mening, innhold og forståelse. Og på den veien er Bach en meget god hjelper.

UNIKT FOR HØVIK KIRKE

Hele bibelhistorien på 31 fargerike glassflater

Av Åge Haavik

Det som først fængsler ved Indtrædelsen i Kirken, er de smukke Glasmalerier i Korvinduet over Alteret, og især de nederste, der fremstiller de fire Evangelister i omtrent fuld Legemsstørrelse.»

SLIK STOD DET å lese i Aftenpostens referat fra innvielsen av Østre Bærum kirke 31. mars 1898. Etter 1949 gjelder dette i enda høyere grad. For i perioden 1929 til 1949 kom det glassmalerier i alle vindusåpninger i kirkens vegger, med unntak av vinduene på vestveggen bak orgelet. Det blir til sammen 31 flater med fargerike bilder. Dette gjør Høvik kirke, som den nå heter, helt særegen.

Hvis man studerer disse bildene – noe man absolutt bør gjøre – så vil man se at her er viktige motiver fra hele bibelhistorien fremstilt synlig. De gammeltestamentlige motivene finner man på de fire store vinduene på sidegalleriene og på de to sirkelrunde bildene over evangelistene på fondveggen. De øvrige bildene er fra Det nye testamente. De illustrerer altså noe av det de fire evangelistene

har fortalt oss. Det er evangeliebetretningene om Jesu liv som danner grunnlaget for vår tro og for det gudstjenestelivet som utfolder seg i løpet av kirkeåret.

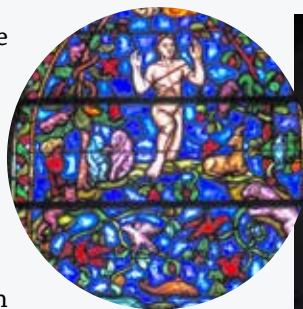
I RADEN AV søndager kan man la øynene hvile på den evangelisten som har skrevet det evangeliet preteksten er hentet fra denne gangen.

Når man har beundret de fantastiske foldene i kjortlene kunstneren med stor dyktighet har fremstilt, vil man se at alle fire har en bok og en fjærpenn i hånden. De er altså midt i arbeidet med å skrive ned, hver på sin måte, det Jesus gjorde og sa. Men man vil også se at hver av dem har en figur ved siden av seg. Dette er «de fire levende skapninger» som er nevnt i starten av profeten Esekiels bok i Det gamle testamente (Esek 1,4-12) og i Åpenbaringsboken i Det nye testamente (Åp 4,6-8). Gjennom kunsthistorien er disse fire figurene – menneske, løve, okse, ørn – ofte blitt brukt som attributter til evangelistene, som regel i den rekkefølgen de har hos profeten Esekiel og på bildene her

i Høvik kirke. Når man kjenner dette bibelske motivet, kan man vite hvilken av evangelistene et bilde fremstiller, selv når navnet ikke inngår i kunstverket med bokstaver. Vi vet faktisk ikke hvem denne kunstneren var. Kunstneren bak bildene på de andre veggene, de som kom i årene 1929-49, vet vi navnet på. Det er Rolf Klemetsrud (1900-1956). Egentlig hadde han navnet Rudolf Emil Relling, men på et tidspunkt tok han navnet Rolf Klemetsrud, som han ble kjent med som kunstner. Han var elev av Emanuel Vigeland (1875-1948). Klemetsrud ble en av våre fremtredende og mest benyttede kunstnere på feltet glassmaleri. I Norsk Kunstnerleksikon pekes det på hans særlige evne til å uttrykke glassmaleriets uttrykksmuligheter. Han har levert mural og glassmalerier til omkring 30 kirker. I nærheten til Høvik kirke gjelder det kirkene på Ljan og Kolbotn.

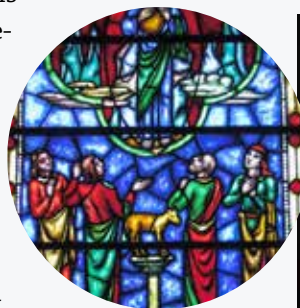
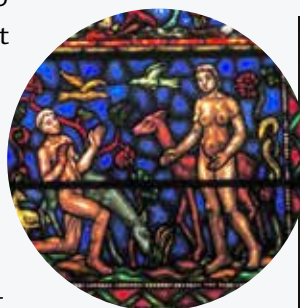
Men kunstneren bak de syv bildene på fondveggen, som var på plass allerede ved innvielsen av kirken, finner vi altså ingen opplysninger om. Ulla Uberg (1954-2020), en kunsthistoriker som bodde i Høvik menighet, skrev om bildene ved kirkens hundreårsjubileum i 1998: «Glassmalerier til forundring og lys». Om fondveggens bilder skriver hun: «Disse er muligens tyske,

Skapelsen

Syndefallet

Gullkalven

Kobberslangen

Nordveggen

eller laget av en tysk kunstner i Christiania.» Antagelsen om tysk opphav skyldes først og fremst at Johannes holder boken sin slik at vi kan se noe av det han har skrevet, og det er på tysk. Språket på banneret som engelen i det høye holder, er til gjengjeld på datidens norsk: «Ære være Gud i det Høieste.» La oss se litt nøyer på noen av bildene. Vi kan starte i Det gamle testamentet.

Speidere med vinranke

NORDVEGGEN

Da må vi opp på galleriet, og vi velger galleriet på nordveggen, det bildet som er til høyre (nærmest prekestolen). Her finner vi et høyt vindu hvor flaten er delt slik at den inneholder tre forskjellige motiver. Alle bildene som er ordnet slik, må kronologisk sett leses nedenfra. Her ser vi nedst speiderne som ble sendt inn i Kanaans land. I 4 Mos 13,23 fortelles det slik: «Da de kom til Esjkol-dalen, skar de av en vinranke med en drueklase. To mann bar den på en stang. De tok også granatepler og fiken.» Da de kom tilbake, rapporterte de til Moses og folket: «Landet flyter virkelig med melk og honning, og dette er frukten som vokser der.» Neste motiv i dette vinduet viser Moses som slår på klippen for at folket skal få vann (4 Mos 20,1-14). Det

Moses slår på klippen

Kobberslangen

Bebedelsen

Flukten tiil Egypt

Jesus som 12-åring

Den hellige familie

øverste bildet viser kobberslangen. Folket på vandring ble bitt av giftige slanger. Gud gav Moses ordre om å lage en kobberslange og reise den på en stang midt i leiren. Den som løftet blikket og så på kobberslangen ble etter Guds løfte frisk (4 Mos 21,4-9). denne hendelsen tok Jesus som bilde på hans opphøyelse på korset (Joh 3,14-15; 8,28; 12,32). I mange år var en slange på en korsformet stang logo for apotekvesenet.

SØRVEGGEN

GÅR VI TIL sørveggen nede i kirken, så finner vi en sekvens med bilder fra Jesu fødsel og barndom, frem til han som 12-åring sitter blant de lærde i tempelet og drøfter Skriften. Det fjerde bilde viser et av kunsthistoriens mest kjente motiver: Den hellige familie. Maria sitter vendt mot høyre med Jesus på fanget. Som veldig vanlig på bilder av Maria med barnet, har Jesus en kjærtegnende berøring av Marias hake. Josef står bak dem vendt

Pasjonsmotiver

mot venstre. Bak Josef stikker det frem en okse og et esel. Det viser at vi er i en stall. Kunstneren har billedlagt det som hver jul er sunget i en av de folkelige sangene vi fortsatt har med oss fra middelalderen (1300-tallet): «Men okse der og asen stod og så den Gud og Herre god» (NOS Nr 27, vers 4). Bildet viser en meget harmonisk og vakker oppstilling, likevektig både i kontur og tyngde.

PÅ VESTVEGGEN RUNDT inngangsdøren finner vi fire bilder som gjengir en av Jesu mest kjente lignelser. Lignelser er historier han fortalte for å vise hvordan Guds rike er. Denne har gjerne vært kalt lignelsen om den fortapte sønn, men burde langt heller kalles lignelsen om den ventende far (Luk 15,11-32). En far hadde to sønner. På et tidspunkt ber den yngste om å få sin del av arven. Ikke mange dager etter selger han alt han har og drar til et land langt borte. «Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv.» Deretter fortelles det at det kommer en svær hungersnød over landet. Han må ta seg arbeid, og ender opp som en som vokter griser. Da «kom han til seg selv» og tenkte hvordan leiekarene hjemme hos faren hadde det. Han vender hjem og blir mottatt av den lengtende far.

Det tredje bildet viser sønnen der han sitter blant grisene og grubler. Ulla Uberg peker på hvordan kunstneren har latt sønnen sitte med den venstre hånden under haken. Hun ser dette som en henspilling på et av kunsthistoriens meget kjente verk, skulpturen «Tenkeren» av Auguste Rodin (1840-1917). Det er i så fall en av mange detaljer som viser hvordan Klemetsrud med god kjennskap til tradisjonen kunne sette bildene inn i en større sammenheng og på den måten kalle frem noe som ellers måtte sies med ord.

DET ANBEFALES ABSOLUTT å studere Høvik kirkes billedskatt og gjøre seg kjent med dem. Da vil vårt vakre og særpregede kirkerom gi et samspill mellom tekstene som lese, salmene som synges, og synliggjøringen, som et ekko fra veggene.

PROGRAMMET FOR 16.–24. JUBILEUMSUKEN APRIL

Kirken vil være åpen hver dag fra kl 12-14 hele jubileumssuken.

Søndag 16. april, kl. 11.00
Jubileumsgudstjeneste.

Vi starter vår jubileumssuke med en høytidelig festgudstjeneste hvor prostene, prester fra Høvik menighet, kantor Thrøstur Eiriksson og Bærum Bachkor medvirker. Det blir høytdsstemning og stor festkirkekaffe etter gudstjenesten.

Mandag 17. april
Operakafé klokken 18.00 på menighetshuset. Billettene koster 250 kroner og kan kjøpes i døren.

Tirsdag 18. april
Vaffelkafé klokken 11.30-13.00 på Høvik menighetshus. Gratis vaffer og kaffe. Kakeutlodning.

Tirsdag 18. april
Ungdommenes jubileumskveld klokken 17.00 på HUS – Høvik ungdomssenter.

Onsdag 19. april
Salmekveld med Bærum Bachkor, Åge

Haavik og Thrøstur Eiriksson klokken 19.00 i kirken.

Torsdag 20. april
Bursdagsfest på «Middag for alle» på menighetshuset. Det serveres middag i Høvik menighetshus kl. 17.00, klokken 17.45 begynner småbarnsang. Sangstunden passer godt for barn 1-6 år.

Torsdag 20. april
Temakveld i kirken klokken 18.00: Høvik kirke 125 år. Lokale gjester vil fortelle om kirke, kultur og lokalhistorie gjennom 125 år på Høvik.

Lørdag 22. april
Musikkens dag i samarbeid med lokale krefter, musikk- og kulturskolen. Klokken 12-15 i og utenfor kirken.

Søndag 23. april, kl 11.00
Jubileumsgudstjeneste for små og store. Menighetens barne- og ungdomskor medvirker. Stor kirkekaffe med bursdagstema etter gudstjenesten.

KIRKEN I NYE OMGIVELSER

E18-utbyggingen vil skape et
byrom for trivsel og fellesskap på Høvik.

Av Per Holdø

«Kirken tager sig udmærket godt ud, der den ligger oppe paa en Høide omgivet af Granskov», sto det i Morgenbladets beskrivelse av Høvik kirkes innvielse i aftenutgaven den 31. mars 1898, og utvilsomt har Høvik kirke en flott beliggenhet. Omgivelsene har dog endret seg betydelig med E18 som en støyende og forurensende nabo. En av Norges mest trafikkerte veier med årsdøgntrafikk på 90 000 kjøretøyer og et sentrum som ikke har mange trivselsskapende faktorer.

I stedsanalysen som er gjort i tilknytning til det kommunale planarbeid, framheves det at Høvik kirke og området rundt kirken er viktig visuell identitetsmarkør for Høvik. Samtidig heter det at området er dårlig vedlikeholdt opp gjennom årene hvor kommunen har hatt ansvaret.

Nå ser vi derfor fram til at en trasé for E18 Vestkorridoren skal skape fredeligere omgivelser og kirken skal fortsatt være en identitetsmarkør for det nye Høvik sentrum.

Menighetens eiendommer

Soknets eiendommer i dag er Sandviksveien 11 (kirke og menighetshustomt) og Sandviksveien 17 (Tomten som i dag er leid ut til hydrogenstasjon). Menighetsrådet leier ut deler av menighetshuset til Bærum bibliotek og Sandviksveien 17 til Hynion. Inntektene brukes bl.a. til å finansiere barne- og ungdomsarbeid i menigheten. Det er derfor viktige inntektskilder for oss.

Høvik kirke og menighetshus brukes ikke kun til spesielle anledninger, men benyttes alle dager i uken, på dagtid såvel som kveldstid. Her er aktiviteter for barn, ungdom og voksne som barneklubb, barnegospel, tensing, ungdomsklubb, konfirmant-samlinger, temasamlinger for voksne, menighetsrådsmøter, kirkekor, konserter og ulike gruppesamlinger. I tillegg kommer kirkelige handlinger som gudstjenester, bryllup og begravelser. Menighetshuset leies også ut til dåpsselskaper, jubileumsmarkeringer for Høvikbeboere, o.l. Menighetshuset er arbeidsplassen for

9 ansatte med kontorer og møterom. Det er derfor viktig at soknets eien- dommer ivaretas trafikksikkerhets- messig for både barn og voksne med tilrettelegging for tilgang til kirke og menighetshus. Vi er også positive til å gjenopprette forbindelsen mellom øvre og nedre Høvik gjennom en gang og sykkelbro til «kirkehøyden.»

DET ER FORTSATT FEM år igjen til an- leggsarbeidet er sluttført. I skriven- de stund er det knyttet usikkerhet til det videre løp fra Ramstadsletta og vestover. Uansett ser vi at den nye veien forbi kirken vil gi en betydelig forbedring.

Høvik menighet ønsker at områ- det skal være tilgjengelig for alle og at endringene bidrar til å styrke det sosi- ale fellesskap. Vi vil være med og ska- pe et byrom for trivsel og fellesskap på Høvik.

Høvik menighetsråd har vært en aktiv medspiller for hvordan by- plangrepet skal utformes. Det vil vi fortsatt være gjennom arbeidet til vårt eiendomsutvalg.

Eiendomsutvalget består av Eivind Thoresen Skarpaas, Kristen Rik- ter-Svendsen, Hans Magne Aadland og Per Holdø.

EN INNFLYTTER OG UTFLYTTER MED HJERTE I HØVIK

Selv om hun flyttet til Rykkinn på sine eldre dager,
har Inger Lønsjø, 98 år, fortsatt sitt hjerte i Høvik.

Tekst og foto: ROLF BANGSEID

Hun er enebarn, født og oppvokst i Siddisbyen. Hun var blant de første som gikk på fem års gymnas og ble russ i 1944. Da var landet vårt i krig. Det ble husmorskole i Stavanger og når ni venner finner ut at de skal erobre andre områder i landet, slo Inger følge og havnet i Oslo. Det ble to-årig utdanning på Barnevernsakademiet. Deretter gikk turen til Larvik hvor hun fikk praksisplass hos Treschow. Det var og er et stort selskap innenfor skogsindustri. Her bodde hun og jobbet med barn, og hun fikk kost og losji. Lønnen var 475 kroner i måneden.

Inger har alltid vært glad i å synge og ble med i menighetskoret i Tanum i Larvik. Kjærligheten blomstret, og hun giftet seg med Ole i 1950, som var nyutdannet cand.real. De reiste et år til USA på et Fulbright-stipend.

Veien videre

Etter noen år med flytting i Oslo, fikk de tomt på Eiksmarka, og de deltok i nybrottsarbeid i Grinilunden. I 1968

var det lagt ut bygslede tomter i Sverrestien, nær Engervannet. Det var et byggelag innen universitetet som sto bak disse. Noen kaller gjerne veien for «professorstien», siden det bodde topp utdannede folk der fra universitetet. Veien er for øvrig historisk ved at den er 100 år neste år, samt at den er kjent som bondeopprøret mot kong Sverre i 1200. Det gikk ikke lang tid før de begge engasjerte seg i Høvik menighet. Begge har erfaring fra menighetsrådet og flere komiteer, ikke minst menighetspleien. Inger og Ole hadde ikke egne barn, men adopterte tre.

Menighetspleien ble Ingers hjerte barn. Her er hun et levende leksikon

Den ble startet i 1942 og holdt det gående fram til 2013, altså over 70 år. I storhetstiden var det 19 foreninger. De hadde vaktmester og to menighetssøstre ansatt. Flere barnehager ble også startet. Julemessene var en suksess og skaffet store inntekter. Her var «hele folket i arbeid». Kjøl-

pelysten var stor, og produktene var omfattende og flotte.

Et år ble det solgt 80 000 kalenderhåndklær. Foreningen Y` s Men var også engasjert i dette arbeidet. Etter hvert ble gjennomsnittsalderen høy og kreftene ble mindre. Dermed ble det besluttet å avvikle denne virksomheten som har betydd mye for mange.

Loppemarkeder og kulturkvelder var det mange av. I mange år var hun også aktiv på salmefrokostene. Da møttes opp til 30 deltakere i menighetshuset for en gjennomgang av salmene før gudstjenesten begynte. Inger forteller gjerne også om de mange bussturene som ble arrangert i menighetspleiens regi. Et av de faste tiltakene i nærmere 20 år, var den årlige høstturen til Ringkollkapellet. Etter gudstjenesten ble det for mange en tyttebærtur med påfølgende middag på Klækken hotell.

Inger i dag og hva med menigheten?

Ingers mann Ole, døde i 2001. En kort stund før det, solgte de huset i

Sverrestien og flyttet til en leittstelt leilighet i Østenga på Rykkinn. Her kan hun sitte ved kjøkkenbordet å se opp til Eineåsen. Hun har holdt kontakten med Høvik menighet.

Inger har mye å se tilbake på, men hun har også tanker om framtiden for menigheten hun var vært aktiv i lenge enn de fleste.

Hun er opptatt av mer raushet og et større sosialt engasjement.

-Vi trenger å se hverandre, ha møtestedet, gi hverandre et smil, en klapp på skulderen, og utstråle mer varme i en ofte kald tid vi lever i, sier hun.

-Høvik menighet har betydd så mye for meg. Jeg må få takke for det gode fellesskapet jeg har fått være en del av i så mange år.

Fortsatt kan vi møte Inger i Høvik kirke på søndag formiddag. Hun sitter der hun alltid har sittet - på rad 8 bakfra, på høyre side.

Inger Lønsjø er opptatt av mer raushet og et større sosialt engasjement.

«TAKKNEMLIGE OVER Å HA NETTOPP HØVIK KIRKE SOM VÅR ARBEIDSPASS.»

*J*år feirer Høvik kirke 125-årsjubileum.

Det var en stor begivenhet for menigheten den gangen, og det er det også i dag. I løpet av disse 125 årene har kirken vært et sted der mennesker har søkt trøst og håp i vanskelige tider, og feiret gleden og takknemligheten over livets gaver. Gjennom generasjoner har kirken vært et samlingsted på hverdager og høytidsdager. Som stab føler vi oss ekstra stolte og takknemlige over å ha nettopp Høvik kirke som vår arbeidsplass. Sammen med menighetsrådet jobber vi hver uke for at Høvik kirke skal være livsnær og relevant

for dem som bor i sokne vårt og at Høvik kirke skal stå som et symbol på tro, håp og kjærlighet.

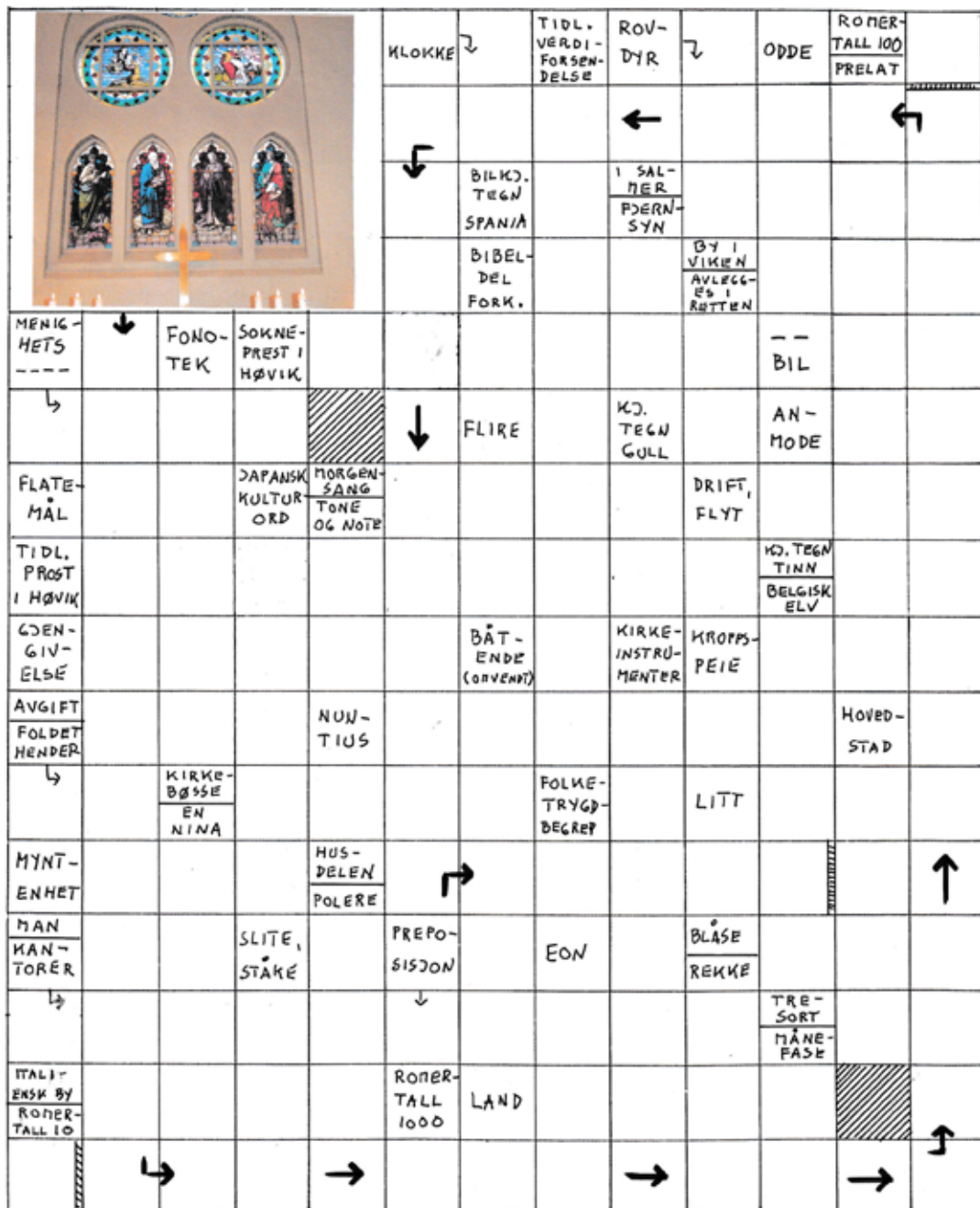
I forbindelse med jubileet arrangerer menigheten en rekke aktiviteter og arrangementer. Det vil gjennom hele året være et spennende konsertprogram, utstillinger i og utenfor kirken, gudstjenester og andre arrangementer. Sammen med andre lokale krefter i nærmiljøet vårt skal vi skape gode møteplasser, bygge felleskap og sammen feire at det har vært kirke på Høvik i 125 år.

HER ER STABEN I HØVIK

Staben i jubileumsåret:

(fra venstre i første rekke:) Ellen Kristine Haave; diakon, Birgit Johanne Wirgenes; daglig leder, Marita Bjørke Ådland; prest, Sigrid Eline Andersen; menighetspedagog, Thrøstur Eiriksson; kantor, (andre rekke:) Nina Engen; kateket, Torkel Djønne; ungdomsleder, Ingeborg Holberg Heggen; fung. sokneprest og kapellan, Marte Brenne; sekretær. Ikke til stede: Jakob Dahle; ungdomsarbeider og Trygve Rø; sokneprest (permisjon).

Kryssordforfatter: Rolf Bangseid

De som sender inn riktig løsning til Rolf Bangseid, robakons@online.no eller sms (412 03 019) innen 15 april, deltar i trekningen av et årsabonnement på tidsskriftet Samtiden (verdi kr 950). Tre vinner blir trukket ut.

Andrine Romnæs og Linnea Aksnes-Pehrson – påskeleir 2022

VIL DU VÆRE MED Å FEIRE 125-ÅRS DAGEN MED Å GI EN JUBILEUMSGAVE?

Vi tar imot alle bidrag – små og store. Selv om kirken står seg godt etter 125 år er det alltid noe nytt man kan ønske seg og noe som trenger fornyelse.

Det vi ønsker oss aller mest er **lyssetting av glassmaleriene**. Når man er i kirken om kvelden, er de vakre glassmaleriene svarte. Vi ønsker å se de både dag og natt.

Vi trenger også **trillbare hyller til salmebøkene** – nå ligger de utover litt her og litt der. Det sliter ekstra på bøkene. Noen små bord til lystenning og nattverdsalker står også på ønskelista.

Bidrag til **jubileumsbladet** du nå holder i hånda tas også imot med takk.

VIPPS nr: 535986 | Kontonummer: 8380 08 71878

Gaver over kr. 500 gir skattefradrag på ca. 25%. Du må da oppgi fødselsnummer eller personalia i meldingsfeltet.

Hilsen Høvik menighetsråd

BLI FAST GIVER I HØVIK?

I Høvik har vi for tiden stor aktivitet både på barne- og ungdomssiden. Dette er et krevende arbeid og **vi trenger forutsigbare inntekter** for å gi et godt tilbud. Også diakoni og omsorgsarbeid er sentralt i menighetsarbeidet. Kan du tenke deg å støtte dette på fast basis? Gå inn på <https://hovik-menighet.no/Vil-du-bidra> eller **scan QR-koden** med ditt mobilkamera. Du kan avslutte avtalen når som helst og hoppe over avtalte betalinger når du ønsker. **Også her vil du få skattefradrag så snart beløpet overstiger 500 kr i et kalenderår.**

